

Et citycamperliv bliver til

Dengang i 1985, jo det var tider, en gammel institutionsbus, et rugbrød, blev familiens dagligbil, men blev hurtigt indrettet til en mindre camper.

Beslag Bopa blev indkøbt, så bagsædet kunne slås ned, og der blev en dobbelt køje over motorkassen, et lille skab blev lavet til "pantry" lige indenfor skydedøren mod forsædet, og et rygvendt sæde, også op mod førersædet fungerede samtidig som garderobeskab.

Mange dele af Danmark, Harzen og Sverige blev set.

Desværre har jeg aldrig været til VW med luftkølet boxermotor, og på 5 år nåede vi da også at bruge 3 motorer! Men helt klart, jeg faldt for autocamperlivet.

Campinglivet for mig startede i 1958, 3 år gammel. Teltet, luftmadrasser (de gamle af gummilærred), soveposer (de gamle af bormuld), gas 2 kg. Gryder, potter, pande mv., tøj, og !1 mor, 1 far, en 8-årig og en 3-årig dreng, alt på en scooter med sidevogn !.. Jooo, der kunne være meget på en scooter, når den blev pakket rigtigt.

Og så af sted fra Kalundborg til Eskebjerg Lyng ved Havnsø... hver weekend, fra pinse til ! Ja, nu var det jo altså lige sådan, at far arbejdede om lørdagen som tømrer, og min bror Bent gik i skole, helt frem til 62. Men skønt havde vi det. Senere i 62 blev det til en VW boble.

Det var, mens man stadig måtte campere på "Lyngen". Faciliteter var der ingen af, kun det bare sand med lyng på. Vand blev hentet ved pumpen oppe ved leddet, det fik vi unger lov at hente i dunke, toilettet var et hul i jorden bag en lyngbusk, det samme med opvaskevandet.

Jeg husker da også, at vi fik besøg af en ko engang, den stak hovedet ind i teltet, og blev nok mere forskrækket end os. Men køerne gik jo frit, som nu, på lyngen.

Mælk og smør hentede vi i Føllenslev på mejeriet, og skråt overfor lå der en bager, og så var rugbrød og franskbrød hjemme. Jeg husker engang, at far og onkel Alfred havde sat kroge om aftenen i det flade vand. Om morgenen vadede de ud igen og hentede dagens fangst hjem, masser af fladfisk havde bidt på. Fiskene blev rensset og ordnet og lagt i en balje bag teltene i skyggen. Det var jo inden køletaskernes tid. Da aftensmaden skulle tilberedes, havde myrerne været der først, kun benene var tilbage.

Først noget senere kom campingpladsen. Og så fandt vi nye græsgange. Det pudsige er, at min "nye" kones bedsteforældre oprettede den campingplads. Ja så er verden lille igen.

Jeg vil vove den påstand, at jeg altid har camperet hver sommer siden, lige fra Tyskland til Abisko i Nordsverige.

For et par år siden kom det op i mig igen, det med autocamper – også fordi min kone var tændt på det. Men de fleste var alt for dyre, privatøkonomien var ikke lige til det. Men så er alle go'e dyr rådne eller sådan noget lignende.

En VW Caravelle med automatgear stod jo lige der i København til 20.000 kr. på gule plader. Jeannette mente godt, at den kunne bruges som husets anden bil... hendes daglige bil til og fra arbejde samt div. Selv om Jeannette var noget skeptisk ved størrelsen, var det kun i starten, senere var hun ikke til Volvo'en, en ægte VW T4 fan var født.

Nu er det jo sådan med toldvæsenet, at de ikke kan lide, at man vil ombygge sådan en til campingbrug. Så havde de ikke lagt så mange hindringer i vejen, de overhovedet kan finde på, nej, de ville ha' lavet en nemt tilgængelig vejledning i ombygning af samme, og ikke som nu, "der skal være ståhøjde i køkkensektionen og ganglinje .. og 131 cm er for lavt !!"

Jo det bliver man også meget klog af. Jeannette er 162 cm høj, og min bror er 192 cm, hvem skal der være ståhøjde for? Nå, vi gjorde en "mellemløsning".

To klapsammen campingstole et ditto bord, to skummadrasser fra Jysk af den type, som kan foldes sammen, et enkelt gasprimus og campingsæt til madlavning og så af sted gennem Danmark med 3 Basset Hounds. Fortelt på taget, det var til os, mens basserne sov i bilen, hvis nogen skulle spørge. Jo så er der igen fyldt op, selv i en VW Caravelle.

Ja faktisk er det vores bryllupsrejse i 2010.

Mangen en gang, har vi kørt en tur til "staden", fundet en stille gade og parkeret, redt sengen i bunden af vognen, og så gået i byen og spist en go middag med vin, uden at tænke på man skal køre hjem, og så næste morgen køre en tur til Christianshavn, og nyde morgenmaden på en bænk ved kanalen og se København vågne. Eller for ikke at tale om en go' middag i bilen et eller andet skønt sted.

Vi fandt jo hurtig ud af, "at den godt måtte være lidt større". Det med at sove på gulvet var ikke lige slidgigtens bedste kop te, når jeg/vi skulle op fra gulvet, så jagten på lovgivning fortsatte, alle

mulige søgeord blev skrevet på Google, men kun de samme gamle ubrugelige ting kom frem, hvordan den ikke måtte være.

Der var jo også visse krav! Den må ikke være større, end vi kan bruge den til daglig som "konebåd", husets 2. bil, primært til bykørsel. Mange er der blevet set på, lige fra en lille Mitsubishi til en ombygget nedvejlet Mercedes bus, og "rigtige autocampere". Vi blev nok hurtigt klar over, at vores behov lå i en citycamper størrelse, alt taget i betragtning.

Tanken havde tit været der, en gammel postbil! Jeg er jo selv tidligere tømrer, så det skulle vel ikke være så svært, vinteren igennem at bygge sådan en op? Ideen til indretningen havde allerede taget form.

På Camping og Fritid i Bella Centret, blev vi fanget på standen fra DACF, en rigtig god snak med ægteparret, der stod der og repræsenterede DACF, og inden længe var vi medlem (det har vi ikke fortrudt).

Gennem DACF fandt vi ud af, at der var et selvbyggertræf i Hesselager i juni måned, desværre samme dato som vi havde en anden aftale i Svendborg, så vi kunne ikke blive, men da det jo var på vejen, kunne vi slå "to fluer med et smæk" og køre rundt om.

På pladsen mødte vi Egon Nowak, som vi fik en rigtig god snak med. Han gav os ret i, at det var en jungle at finde rundt i lovgivningen, og at der var mange faldgruber. Vi kørte derfra med mange gode oplysninger, og en del nye søgeord til Google. En stor tak til Egon.

På vejen længere ned mod Svendborg i Oure så jeg godt ud af øjenkrogen, at der hos en mekaniker, holdt en Boxer eller lignende. Men vi fortsatte, tiden var blevet knap. Da vi samme aften kørte den anden vej, kom vi forbi den selv

samme mekaniker. Vi stoppede, og så der en dejlig Citroën Jumper, indrettet som "fupcamper" med hævetag og køkken og sæder til 8 personer. Prisen var i orden til vores budget, og Jeannette mente ikke, den var meget større end VW Transporteren, vi nu kørte i, så den skulle nok gå som hendes bil. Senere på aftenen fik jeg telefonkontakt med ejeren, desværre den var solgt. Nu havde han haft den i flere måneder, uden den kunne sælges, men jeg var nu i dag den 3. der havde ringet på den. Gu' ved om det havde noget at gøre med, at der var campertræf nogle få km længere fremme?

Jagten gik nu for alvor ind med Den Blå Avis's annonceagent. Først med søgeordet Autocamper til under 50.000 kr., men der kom al for meget, som vi ikke rigtig kunne bruge til noget, vi skulle jo ikke have en stor kasse, så nyt søgeord blev sat på, Citroën Jumper, Fiat Dukato, Peugeot Boxer. Og se nu begyndte der at komme ting og sager frem.

Midt i juli kom en Citroën i Sønderjylland, lige den vi ønskede os, men til 50.000 kr. Nå vi besluttede at tage et par fridage, så vi havde to dage fri og kunne nyde turen til det Sønderjyske. Vi pakkede VW dagen i forvejen og ville så køre næste morgen.

På dagen skulle jeg lige på nettet for at hente den rette adresse, da annonceagenten poppede op, med en Citroën Jumper til 22.800 kr. i Holbæk, 45 km fra os. Jeg råbte ned til Jeannette, at vi nok lige blev nødt til at køre en omvej – rundt om Holbæk... Jo! Lød svaret med et stort spørgsmålstegn.

Da Jeannette fik historien, syntes hun, det lød fornuftigt. Som sagt så gjort, vi kørte omkring Holbæk til Roland Auto. Her holdte hun! Vel det var tydeligt, at det var en tidligere institutionsvogn, små buler og småskrammer hist og her og lift, men ellers i orden. Vi snakkede med Roland, om en evt. handel uden lift.

Vi slog hævetaget op, det havde han aldrig prøvet, og han var pænt overra-

sket, indretning var som sådan en med køkkenbord med vask og gas, som aldrig havde været brugt og sæder bag i til 8.

Benzinmotor, som Roland sagde, det er sgu da til at reparere, og skulle det være, er det da altid til at finde en ny brugt uden problemer. Tydeligt, at han ikke var dieselfan.

Vi fik startet og gik rundt for os selv, motoren spandt fint, den så rimelig pæn ud i motorrummet osv., vi snakkede om bulerne osv. og blev enige om, at skulle den "kun" kunne holde i 2 år, var skaden ikke så stor, den kostede jo ikke mere end Caravellen, som var på gule plader. Godt nok gik den ikke helt så langt på literen og det var benzin, men med det kørselsforbrug vi havde, betød det ikke noget i det lange løb.

Vægtafgiften var nu, den var på hvide plader, jo langt større end på gule plader, så det bekom os egentlig godt, at det var benzinmotor, og dermed uden begærlighedsafgift, og det mere en dieselvogn koster. Den i Sønderjylland kostede det dobbelte, og de var samme årgang og stort set samme km tal.

Vi aftalte handel og kunne få den tre dage efter. To dage senere ringede Roland, nu var den klar til afhentning uden lift. Igen til Holbæk, der stod den med nye plader – ja som Roland sagde, jeg har lige ordnet bremses og været en tur omkring synshallen også, så nu går den da de næste to år. Alt til den aftalte pris. Vi var tilfredse.

Det blev weekend, og jeg havde aftalt med sønnen, at vi skulle tage sæderne ud sammen, for de sad fast – rigtigt fast. Hans forhold til en vinkelsliber er lidt andet end mit, og efter en lille halv time var sæderne ude, og vi kunne nu rigtigt fornemme rummet.

Køkkenbordet blev flyttet til den tiltænkte plads, malertape blev brugt som "streg" på gulvet, der hvor sædet/køjerne skulle være, og der blev målt og regnet. Et U-arrangement bagest i "citronen", som den var blevet døbt.

Køjen i dørsiden kunne blive 195 cm lang, den anden køje kunne blive 187 cm lang pga. køkkenbordet, som ikke kunne skæres mere ned pga. vasken. Begge køjer 60 cm brede og en gang/bord på 60 cm. Køjen i bunden på tværs, blev 70 cm dyb, så kunne campingstol og bord ligge der under. Bordet i bilen fungerer som køjebund, når sengen redes. En plade på bagsiden af forsædet som, når det bliver lagt ned, fungerer som fræsætningsbord.

Så var det bare med at gå i gang, indkøbe hvide plader mv. men der var jo kun 14 dage, til ferien startede, og der var lønarbejde hver dag, da det jo var sommerferie.

Sommerheden i uge 30, den var streng, især når der er 32 trappetrin ned i "værkstedet" som ligger midt i haven. Alt for at skære/passe til mv, alt i brændende sol.

Tidsgrænsen holdt, hun var færdig til ferien, og vi tog lige en prøvetur til København. Nogle ting skulle ændres, men der var også nogle dage, før vi kunne køre, en aftale torsdag formiddag forhindrede tidlig afgang.

Se nu er der et lille problem! Vi købte bilen den 17. juli, ombyggede den i den bedste sommer i mands minde, uden regnvejr. Torsdag da vi kørte, havde de lovet regn. Ved Frølund Fed kom den, regnen, så meget at vi ikke kunne køre i andet end sneglefart.

Jeannette blev våd på skulderen og fik vendt sig om, vandet stod ind i skydedørens top og i bagdørens top. Skraldeposer og gaffatape udgør mirakler, vandet blev holdt væk fra køjen.

Turen var planlagt til Sønderjylland over Lundeborg, hvor vi havde en bekendt, vi lige ville aflægge et besøg. Turen der ned gik ganske godt, trods diverse byger/regn.

Sidst på eftermiddagen havnede vi i Svendborg og fandt en god plads bag bygningen på Jernbanegade. Da jeg tog tændingsnøglen, begyndte ladelampen at lyse!

Ud i motorrummet, var det fugt? Alt så pænt tørt ud. Vi besluttede at lave mad

og spise, rødvinen blev i kistebænken. Da vi var færdige med at spise, lyste ladelampen stadig, så vi besluttede at se, om vi kunne køre evt. fugt tørt, ved at køre mod Nyborg. Når jeg startede motoren, holdt den nemlig op med at lyse.

På vej mod Nyborg begyndte den at lyste konstant, så vi besluttede at køre hjem og få udbedret skaden på vores sædvanlige værksted i Kalundborg, Volvo som jeg har benyttet i 38 år. Vi kom helt hjem og stillede Citronen på Volvo torsdag aften efter lukketid og skrev en forklarende e-mail til værkføreren.

Nå ja, nu er det jo sådan, at Volvo er opkøbt af Ford forhandleren. Men det gamle Volvopersonale er der stadig og værkføreren er værkfører for hans gamle kunder fra Volvo tiden.

Fredag tidlig morgen kørte jeg derned, men Gert, værkføreren, holdt desværre ferie, og helt ærligt, Fordfolk har ikke opfundet service. Vi havde tænkt os, at vi skulle omkring Skanderborg festivalen lørdag, men det var de kolde i r... over, de havde tid muligvis mandag eller tirsdag, når Gert startede igen. Diagnosen var ellers rimelig klar, dynamoen var sandsynligvis stået af.

Ved et tilfælde var Jeannette i byen mandag eftermiddag og lagde lige vejen omkring Ford for at spørge, om den var færdig. Den var 5 min. i fyraften, og værkstedet var rengjort. De kunne da prøve, jo den startede, og lampen lyste ikke mere. En sikring og en ny dynamo var skiftet. Ikke noget med at ringe og sige den var klar. Service ?? det var aldrig gået sådan på vores gamle Volvo-værksted med Volvopersonale.

Tirsdag morgen startede vi ud igen. Over Fyn til Assens hvor vi var nødsaget til at benytte campingpladsen, da vi ikke måtte holde på havnen. Næste dag videre over den gamle Lillebæltsbro til Halk, igen på en ellers ganske udmærket campingplads. Dagen efter til Ribe alt i bygevej.

I Halk besluttede vi at sætte gaffatape på ydersiden af bagdøren, så var den da tæt. Efter sommerferien blev det til en ny gummiliste, original Citroen til 280 kr.

Ribe fik vi set over 3 gåture mellem bygerne, og der stod GPS'en af, blå skærm.

Er der blandt læserne nogen fra Ribe? Kan I så give en forklaring på P-pladserne? I den store Nordisk CamperGuide står der, at der er overnatning for autocamper på Sct. Peders Gade P-plads, og der kørte vi ned først, men et skilt med en AC og en rød streg over bekendtgjorde, at vi ikke var velkomne til at overnatte, så vi fortsatte til Tøndervej, som også er i NCG. Her er en kæmpe plads, 3 indkørsler, de to med et skilt med en AC med en rød streg over, tja hvad skulle man

tro. Der holdt masser AC'er i forvejen, så det gjorde vi også. Vi tog den indkørsel uden streg over!

Vi var da godt nok noget forvirret. Dagen efter gik turen til Rømø, ned på stranden i en piver og småregn, og da vi ikke måtte campe der, kørte vi til fastlandet igen.

Mod Åbenrå stod køletasken af, men der var heldigvis en Biltema, og en ny køletaske blev købt, desværre mindre end den gamle, som var for lille i forvejen, øv. Samme sted var der en Jysk sengetøj, som vi aflagde et besøg, Der var det! klar gennemsigtig voksduk – hvis nu vi skar et stykke til og hængte det op for skydedøren, så blev køjen ikke våd,

det samme med bagdøren. Som sagt så gjort, nu behøvede vi ikke tænke på regnvej og våde køjer, dejligt.

Vi valgte at køre på havnen på camperpladsen lige ned til vandet og en dejlig udsigt over Åbenrå fjord, i lettere regn.

Vi havde besluttet hjemmefra, at vi godt ville se Frøstruplejren, så vejen blev lagt derom i pænt solskin, dejligt. Vi ankom, fik sat bilen, gik 75 m indenfor ledet, og så åbnede Vorherre for slusen, det kunne ikke betale sig at løbe tilbage til bilen, vi var gennemblødt. Frøstrup-lejr eller ej, det blev ikke i år.

Turen til Sønderborg i spredt regn og sol. En god lille campingplads ved lystbådehavnen, i pragtfuldt vejr med små harekillinger løbende frit omkring på pladsen, rent karma for sjælen.

Se, nu lå vi jo på mangan en campingplads i år. Deres hyleri om nedgang i belægningsprocent og dermed indtægtsnedgang mv. vil jeg nu mene, er lidt deres egen skyld.

Vi kom midt/sidst i august, og der var servicen godt nok begrænset. F.eks. ankom vi til Fynshav camping ca. 20 min efter middagspausen var sat ind mellem kl. 11 og 15. Vi holdt på pladsen foran receptionen og gik lidt rundt, men der var ikke nogen at finde. Vi kunne høre nogen, som ikke svarede på vores anråb.

Ikke en henvisning på døren til, at vi kunne finde en plads og ordne papirerne bagefter, så helt ærligt, vi kørte igen, tog færgen til Bøjden og kørte til Bogense.

Fra Bogense, hvor vi overnattede en nat på campingpladsen i anden række til vandet med en rigtig skøn udsigt og i rimeligt vejr, kørte vi en tur ned til Åbyskov strandcamping.

Ned til Pia og Søren, Søren kender jeg fra ungdomsårene. Søren og Pia var ikke hjemme, da vi kom, de var på sommerferie! en endagstur til Legoland, og som Søren sagde dagen efter – ferie... Ja, når jeg trækker PR, diverse reklamefremstød osv. fra, blev det vel til en halv dag, men det var hyggeligt.

Som skrevet har jeg været på mange campingpladser i mit liv, men der er nok ikke nogen, som i al sin helhed når Åbyskov, fred og ro, udsigt, en super service, selv om du kommer sidst på sæsonen. Vi blev da der også to overnatninger.

En sommerferietur med visse, skal vi kalde det, uheld, var på sin slutning, men de stoppede ikke helt.

Dagen efter hjemkomst var jeg lige

oppe hos min bror i Volvo én , da hans genbo kom ned til ham. Jeg er lige kørt ind i den Volvo oppe ved vejen, da jeg bakkede ud, er det Jeres? Dør og bag-skærm godt ridset med småbuler.

Om det har været en god sommerferie? KANON, vi glæder os til næste år, hvor turen måske går til Sverige, fordi. !

Priserne på pladserne i Danmark slår snart opfindsomheden for flyrejser i kryptiske gebyrer og afgifter, mv. f.eks. vores sidste campingplads besøg, 122

kr. for to personer, strømstander 8 kr., pladsenhed 25 kr., strøm efter forbrug, bad var her incl. i prisen.

Jeg kunne godt bruge nogle campingpladser, hvor vi bare kunne stille AC'eren, benytte mig af bad og toilet og egentlig ikke mere. Hvorfor skal jeg betale dyrt for hoppepuder, fælles tv/opholdsstue, legeplads, swimmingpool, petanquebane, minigolf, bordtennis og hvad nu ellers, campingpladserne finder på for at lokke nogle kunder til, men samtidig

sparker andre væk. Måske et spørgsmål der skulle tages op i Dansk Camping Union og div. campingfora som diskussionsemne? Ja jeg ved godt, at der på mange campingpladser er Quick Stop for AC, men som regel kun fra kl. 20.00 til 10.00 næste dag. Jeg vil pga. min diabetes godt spise på pladsen til sædvanlig tid kl. 18.00 og være på pladsen, så jeg også kan tillade mig at drikke et glas vin til maden.

Vi er nogle af dem, der derfor ofte holder udenfor pladserne på en p-plads eller ved kantstenen. Tabt for campingpladserne, som helt sikkert godt kunne bruge indtægten.

Hilsen for en kommende god campersæson.

Per & Jeannette (5033)